

РЕШЕНИЕ

№ 917

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Ж, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

Членове: Радостина Данаилова
Владимир Вълков

като разгледа докладваното от Радостина Данаилова Въззивно гражданско дело № 20231100501896 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба с вх.№ 080790/21.12.2022 г. на ЧСИ Н.М. от длъжниците по изпълнението Ви ЕООД, Р. ЕООД и БМ Т.-1 – Р. И Сие СД срещу постановление от 09.12.2022 г. на ЧСИ Н.М. за отказ за прекратяване на изпълнително дело 20118410407998.

В жалбата се твърди, че отказът е постановен по изрично искане на длъжника за прекратяване на изпълнителното дело, като е незаконосъобразен, тъй като е немотивиран.като на следващо място се поддържа, че са налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 ГПК тъй като делото е образувано през 2011 г., което е спряно до приключване на исковото производство за установяване на вземанията по изпълнителен лист и възобновено през 2017 г. След възобновяването е поискано изпълнително действия с молба постъпила при съдебния изпълнител на 27.07.2018 г. за извършване на опис, която молба длъжниците считат да е постъпила не на посочената дата а много по-късно, тъй като поисканото изпълнително действие – опис на движими вещи е насрочено едва на 30.01.2020 г. , до която дата са изминали повече от две години от възобновяване на делото. Поддържат се доводи за липса на местна компетентност на съдебния изпълнител по отношение на способа – опис на движими вещи

Взискателят А.Л.Б. АД не взема становище по жалбата.

Съдебният изпълнител счита жалбата за допустима, но неоснователна тъй като по делото, извън периода на спирането му от 21.01.2012 г. до

възобновяването му на 19.09.2017 г. не е изтекъл период по-дълъг от две години между всяко извършено изпълнително действие и/или искания на взыскателя за извършване на такива.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и въз основа на събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирана страна и срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.433 ал.1, т.8 ГПК изпълнителното дело се прекратява, когато взыскателят не поиска извършване на изпълнителни действия в продължение на две години, като чрез тълкуване, наложено от съдебната практика, се приема че и самото извършване на изпълнителни действия въз основа на искането, е пречка за прекратяване на изпълнителното дело и следва да се отчете при изчисляване на двугодишния срок.

Съгласно указанията по т.10 от ТР 2/2015 г. не всички действия, извършени от съдебният изпълнител са относими към прекъсване на давността, респективно срока по чл.433, ал.1, т.8 ТЗ, а само тези, които са част от конкретен изпълнителен способ и в този смисъл изпращането на покана за доброволно изпълнение и призовки за принудително изпълнение до длъжника не представляват изпълнителни действия, освен в хипотезата, в които призовките са част от съдържанието на определен изпълнителен способ /аргумент от чл.449, ал.2 и чл.450, ал.2 ГПК по отношение насочването на изпълнението върху движими вещи/.

Изпълнителното дело е образувано на 10.10.2011 г. по искане на взыскателя А.Л.Б. АД, като за периода от 21.01.2012 г. до възобновяването му на 19.09.2017 г. е било спряно на основание чл.432, ал.1, т.7, вр.чл.420 ГПК.

С оглед становището на мнозинството от съдебния състав за допустимостта длъжникът да се позовава многократно на едни и същи факти, на които основава искането си прекратяване на изпълнителното дело по чл.433, ал.1, т.8 ГПК, следва да се посочи, че по изпълнителното дело са извършвани изпълнителни действия, които прекъсват срока за перемпция съответно – съответно на 08.01.2018 г. заповед върху сметките на Р. ЕООД, и Ви ЕООД, насрочване на опис на движими вещи с разпореждане от 08.01.2018 г. по отношение на третия длъжник, насрочване на нови описи с разпореждане от 30.01.2020 г. по отношение на тримата длъжници, налагане на заповед върху сметки със заповрни съобщение от 24.01.2022 г. и 15.02.2022г. по отношение на тримата длъжници. Същевременно са подавани и искания от взыскателя за извършване на изпълнителни действия съответно с молби от 27.07.2018 г., 27.01.2022 г.

При тези факти съдът намира, че двугодишният срок по чл.433, ал.1, т.8 ГПК не е изтекъл в нито един момент след образуване на изпълнителното дело и до постановяване на обжалвания отказ, тъй като течението му е

прекъсвано многократно с предприемането на изпълнителни действия по насочване на изпълнението към вземания на длъжника, недвижим имот и движими вещи, като резултатността на предприетите действия е без правно значение, тъй като не може да се приравни на бездействие.

На следващо място по становище на настоящия състав, което е застъпено и решение № 37/24.02.2021 г. по гр.д.№ 1747/2020 г. на ВКС, ГК, Четвърто отделение, дори и при изтичане на двугодишния срок по чл.433, ал.1, т.8 ГПК следваща молба на вискателя съдържаща искане за извършване на изпълнителни действия следва да се счита за надлежно сезиране за образуване на изпълнително дело за целите на принудителното изпълнение, респективно след подаване на такава молба няма основание за прекратяване на изпълнителното дело, като последиците от предходно настъпилото прекратяване са отпадане на последиците от наложени запори и възбрани, евентуално във връзка с изтичане на погасителната давност за вземанията. Именно такъв е настоящия случай, тъй като на 27.01.2022 г. вискателят е подал молба с искане за извършване на изпълнителни действия, като от подаването ѝ до настоящия момент не е изтекъл нов двугодишен срок и следователно към настоящия момент не са налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 ГПК и жалбата следва да се отхвърли, като е безпредметно да се обсъждат въпросите относно антидатиране на предходни молби на вискателя и законосъобразност на извършените действия.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№ 080790/21.12.2022 г. на ЧСИ Н.М. от длъжниците по изпълнението Ви ЕООД, Р. ЕООД и БМ Т.-1 – Р. И Сие СД срещу постановление от 09.12.2022 г. на ЧСИ Н.М. за отказ за прекратяване на изпълнително дело 20118410407998.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____